

LƯU Ý: BẢN NHÁP CHƯA HIỆU ĐỊNH – XIN TRÁNH IN ẮN PHỔ BIẾN

Hỏi Đáp Phật Pháp

Kalama tri ân bạn dieulienhoa67 ghi chép

[21/03/2023 - 06:03 - dieulienhoa67]

1. Muốn học Giáo Lý căn bản thì học ở đâu?

- Có 2 cách. Cách 1: học online vào Youtube hỏi xem có bao nhiêu room dạy online tiếng VN. Cách 2. khi có chur Tăng về dạy lớp intensive - chuyên sâu thì xin học.

2. Vì sao Phật Độc Giác 0 dạy được mà Sư dạy Giáo lý được?

- Trong Kinh Mi Tiên có nói: Đức Thế Tôn là bậc có Tuệ Giác vĩ đại. Ngài có thể trình bày những chuyện trừu tượng thành những định đề Giáo Lý dễ hiểu, mạch lạc cho người ta hiểu được.

Còn ngoài đời, thi hào Goethe của Đức có 1 câu nói rất hay: thiên tài là gì/ Là người có khả năng định hình những thứ vô hình.

ái khó của thiên tài là biến những điều bình thường trở thành đặc biệt. Cái đặc biệt của Đức Thế tôn là trình bày những vấn đề khó khăn trừu tượng cho người thường ở mọi căn cơ hiểu được.

Vd từ vô minh >> có nhu cầu trốn khổ tìm vui >> thiện ác >> tâm đầu thai >> 6 căn >> hưởng thụ 6 trần >> 4 thủ, chấp chặt vào dục lạc, quan điểm nhận thức, quan điểm hành trì, cái tôi >> ...

Phật Ngài có vô số phương tiện để trình bày vấn đề trừu tượng >> những điều thông thoáng sáng sủa mạch lạc hệ thống. Phật Độc Giác 0 có khả năng đó, trong Kinh nói là giống như người cầm nắm chiêm bao, tức là thấy mà 0 kể được.

Phật Toàn Giác là vị tự mình giác ngộ, 0 cần thầy, có thể làm thầy dạy người khác. Phật Độc Giác tự mình giác ngộ, không cần thầy nhưng cũng 0 có trò. Phật Thanh Văn Giác thì trên có thầy, dưới có trò. 6:31

[22/03/2023 - 08:43 - dieulienhoa67]

Vì sao có khả năng đó? Vì vị Thanh Văn là ng học lại giáo Lý của Đức Phật Toàn Giác. Nên vị Pháp Sư người phàm có thể trình bày con đường giải thoát hay hơn Phật ĐG. Why? Do họ học cái cách của Phật Toàn Giác. Còn Phật ĐG 0 có khả năng đó.

Trong Kinh nói thế này: Phật Toàn Giác có 3 hạng. Hạng Đức Tin là hành Đạo mà lấy Niềm Tin là nguồn chính; là người bước vô chùa là lên nhắm mắt lim dim, đánh chuông đánh mõ, cầu nguyện, kêu gọi hồng ân Tam Bảo chur thiên gia hộ quốc thái dân an, thích mấy cái vụ tín ngưỡng. Hạng Tinh Tấn thì tu hành lấy tinh tấn làm nguồn chính; là có những người bước vô chùa là kiếm việc để phục vụ, họ bước vào nhà bếp nhà cầu, quét sân hốt rác, làm những chuyện phục vụ nặng nề dơ bẩn. Hạng Trí Tuệ thì tu hành lấy trí tuệ làm nguồn chính, bước vô chùa là nhào vô thư viện, hỏi xem chùa có tủ sách, khóa thiền, lớp giáo lý nào để xin tham dự.

Cho nên: Bậc Trí Tuệ Giác Thành chứng đắc/ Vì căn cơ xuất sắc hơn người/ ...

Bậc Trí tuệ lúc nào cũng lo cái này trước.

Bậc Đức Tin thì (đọc 1 bài thơ có liên quan)

Bậc Tinh Tấn thì nên phục vụ ... (đọc 1 bài thơ có liên quan)

Phật Di Lạc Ngài là bậc Tinh Tấn. Nên thời gian Ngài tu thành Phật là 80 a tăng kỳ và 100 ngàn đại kiếp. 1 a tăng kỳ là bao nhiêu? là 10 lũy thừa 140 (đại kiếp trái đất). 1 tỷ là có 9 số 0, 1 a tăng kỳ là 140 con số 0, mà Ngài tu đến 80 a tăng kỳ và 100 ngàn đại kiếp. Bậc Đức tin thì tu 40 a tăng kỳ và 100 ngàn đại kiếp. Bậc Trí Tuệ thì tu có = 1/4 thời gian của Bậc Tinh Tấn, là 20 a tăng kỳ và 100 ngàn đại kiếp. Phật Độc Giác tu 2 a tăng kỳ và 100 ngàn đại kiếp. 9:41

[23/03/2023 - 07:22 - dieulienhoa67]

Người có huệ căn nghe như vậy thì hết hồn, người bình thường nghe thì ... vậy hả? rồi thôi! Trong Kinh nói con đường Tứ Niệm Xứ mà mình đang học, nếu 0 được Phật dạy mà tự mình tìm ra thì phải mất 2 a tăng kỳ và 100 ngàn đại kiếp mới tìm ra. Trong khi bây giờ mình bỏ ra 1000\$ mua vé có người qua giảng thì ngồi nghe ngáp lên ngáp xuống. Thuộc lòng kinh điển chưa đủ, quan trọng là anh hiểu gì, là 1. Thứ 2, Anh học Đạo, hiểu Đạo như thế nào mà tìm ra cái mối nối giữa Đạo và Đời,

LƯU Ý: BẢN NHÁP CHƯA HIỆU ĐỈNH – XIN TRÁNH IN ẮN PHỔ BIẾN

lý thuyết và thực hành, giữa ban tặng với nhau. Đó mới là cái lớn chuyện. Quý vị nên học Giáo Pháp theo hướng đó. Khi học Giáo lý theo kiểu cục bộ, phiến diện, 1 chiều, tôi giỏi cái đó, ... bà con biết cái kia ... dở ẹt. Tam Tạng, mỗi tạng đều có 1 tinh hoa riêng. 3 Tạng đều có 1 con đường liên thông. Vấn đề là ta có tìm ra con đường đó hay 0. Nếu nghĩa Tạng Luật và Abhidhamma hoàn toàn 0 có quan hệ là sai. Cả 3 Tạng đều có mối liên thông với nhau. Kể đến, Ta phải học Giáo lý như thế nào để thấy Phật Giáo 0 mâu thuẫn với những chuyện ngoài đời, quan điểm xã hội, quan điểm khoa học. Thứ 3, ta học sao cho từ lý thuyết qua thực hành 0 có chỏi nhau. Vì có 0 ít người học Abhidhamma xong trở nên cực kỳ dễ ghét. Họ đưa vô 4 Niệm Xứ 0 được. Loay hoay cả buổi. Vì Tứ Niệm Xứ rất sinh động. Vd như trên bản đồ nói từ A-B = 15km, B-C = 16km, thực tế mình đi đâu có thấy mấy km đó. Con đường trên bản đồ vừa khác vừa giống con đường ở ngoài. Những điều trong Kinh nói về hành trình tu chứng so với thực tế mà mình bắt gặp thì có người giống, có người khác. 0 thể giống 100%, bữa tôi có nói người ta tả tắm biển ra sao, nhưng mình chưa ra tới biển thì chưa hiểu hết. 12:52

[24/03/2023 - 02:54 - dieulienhoa67]

Cho nên để trả lời câu hỏi này thì như vậy: Phật Độc Giác thời gian chỉ bằng 1/10 Phật Tàn Giác hạng Trí Tuệ. Trong khi trong 3 hạng thì hạng Trí Tuệ đã là nhanh nhất. Khó lắm, 0 phải dễ. Khó ở chỗ trong cái vô hình vô tướng mà tìm ra được cái cụ thể để trình bày. Vd như trong âm nhạc, người ta phải lựa những cái nốt nào đứng với nhau cho hay, biểu hiện lúc tươi sáng, lúc trầm buồn cho hay. Cái đó tay mơ 0 làm được. 0 phải ai cũng viết quốc ca được. Trong Đạo cũng vậy, đưa cái vô hình vô tướng thành cái cụ thể để giải thích rất khó. Thêm nữa là trong 1 đám đông, Phật ngồi thuyết Pháp, ngài biết rõ ở đây có bao nhiêu căn tánh. Vd có 3 người nộ tánh dễ sân, nhưng họ cần nghe Pháp khác nhau vì căn cơ thiện ác nhiều đời của họ 0 giống nhau. Cho nên thường thì 1 bài Kinh Ngài thuyết giảng, vd trong hội chúng có 18 ng dục tánh, 15 ng nộ tánh, 21 người thuộc về .. tánh, ngài thuyết 1 bài Pháp, mang lại lợi lạc cho tất cả, 0 sót người nào. Đặc biệt 3 ng nộ tánh, ngài tặng cho mỗi người 1 câu ngay đúng yếu điểm, vừa nghe xong họ hiểu 4 Đế liền. Mọi thứ ở đời là khổ, thích cái gì cũng là thích trong khổ, ... nghe là họ hiểu liền. Phật Độc Giác làm 0 nổi.

1 vd: mẹ tôi đi theo tôi du lịch vòng quanh thế giới 40 năm. Tôi từng đi khắp nơi trên thế giới như vậy. Tôi thích ăn món gì, mẹ tôi đều biết. Nhưng chiều nay tôi về thăm mẹ, mẹ muốn lựa 1 món để đãi tôi hơi khó. Ngài Xá Lợi Phất cũng y chang như vậy. 16:14

[25/03/2023 - 09:26 - dieulienhoa67]

Ngài nhìn 1 người là biết căn cơ tới đâu, tu hành thế nào... ngài biết hết. Ngài biết người này nghe 12 duyên khởi là đắc liền, nhưng kẹt ở chỗ 12 duyên khởi có tới 1001 cách nói, lựa cách nói nào? Vd như tôi nhìn quý vị thì biết nói về 32 thể trược, tóc lông móng răng da ... là quý vị sẽ đắc, nhưng có đến 1001 cách nói về thể trược. Người 0 quen viết lách nói năng thì 0 thấy tới 1001 cách nói, nhưng người quen viết lách thì họ có thể bắt đầu 1 đề tài = nhiều cách. Ngài Xá Lợi Phất khi nhìn 1 người thì biết là nói về đề tài nào thì người ấy sẽ đắc, nhưng start từ điểm nào? Giống như 1 người biết rõ về các bộ phận của chiếc xe, khi có ai hỏi thì trả lời ngay 0 cần suy nghĩ, vì quá rành. Ngài nhìn 1 người nói đúng 1 câu là họ đắc, xong. Phật Độc Giác 0 có khả năng đó.

Câu hỏi: khi sinh ra đứa con bị bệnh tật bẩm sinh là do nghiệp chướng của con hay của cha mẹ?

Cho con có ý kiến, cô nào đang nghe Pháp, mà bài pháp này cũng sẽ được ghi âm cho đại chúng khắp nơi nghe, quý cô nào muốn ho khạc hay xì mũi thì vui lòng ra ngoài hay lấy khăn bịt lại để giảm thanh, chứ còn người ta đang nghe Pháp mà bà muốn ghi dấu ấn lịch sử bèn thực hiện 32 thể trược lồng vào tiếng giảng của Sư như vậy thì tổn đức rất lớn. Quý cô ở nước tiên tiến nên cư xử cho phù hợp ạ.

- Đứa trẻ bị bệnh là nghiệp của nó. Nhưng tại sao nó 0 vô nhà khác mà vô nhà mình, kiểu như nó đây mình. Chưa hết, vụ này mới rưng rờ.

Sắp tới khi tôi trở lại Sydney vào tháng 10, tôi sẽ mở 1 lớp chuyên sâu - intensive, thứ 2 là vẫn tiếp tục duy trì lớp general course, thứ 3, cho bà con hỏi thoải mái. Nhờ các câu hỏi ấy mà tôi biết vấn đề của quý vị nằm ở chỗ nào. Đây là 1 đề tài rất hay. 19:41

LƯU Ý: BẢN NHÁP CHƯA HIỆU ĐỊNH – XIN TRÁNH IN ẮN PHỔ BIẾN

[26/03/2023 - 09:53 - dieulienhoa67]

Mà làm sao trong mấy ngày tôi moi ra cho hết, ở nhà tôi có 1 kho rất lớn nhưng làm sao

Có nhiều trường hợp chúng ta gặp nhau, nhưng trường hợp nào thì cũng bắt đầu từ chữ duyên. Có 2 duyên sau đây:

1. chướng/nghịch duyên - gặp nhau để làm khổ nhau, vd như Đạo Chúa có Juda, Devadatta trong Đạo Phật, phải gặp cho bằng được để phá Ngài. Nên chuyện ông gặp Ngài là nghiệp chướng, nghịch duyên. Nhưng chính cái nghịch đó hỗ trợ cho Ngài rất nhiều. Cho nên hỏi có đũa tái sinh vô làm con mình mà bị bệnh, là nghiệp của ai? Thì phải nói là nghiệp cả 2. Tại sao 0 vô nhà khác mà vô nhà này? Kế nữa là 1 đám người 0 quen biết, tình linh bị 1 cái nạn giống nhau >> cộng nghiệp. Cộng nghiệp lại có 2 trường hợp: cùng làm chung 1 chuyện là cộng nghiệp, mỗi ng 1 nơi làm nghiệp giống nhau thì cũng là cộng nghiệp. Vd trong quá khứ có vô số lần tôi sát sanh, giả như trong 24 kiếp tôi đều sát sanh, đến kiếp thứ 24 khi tôi sát sanh thì quả sát sanh của kiếp cũ nó trở. 1 cô khác cũng phạm nghiệp sát, ngay đúng thời điểm đó quả sát sanh cũng trở. Cô đó và tôi là người dung nhưng có cái nghiệp đồng nhau, tới lúc đó phải trả nghiệp. Và tôi với cô này có nhiều sở thích giống nhau, càng nhiều điểm đồng thì càng có điều kiện, cơ hội gần nhau để cùng trả cái cộng nghiệp ấy. Cho nên 0 cần quen biết đâu. 1 anh du khách ở đâu, tự nhiên tới xứ đó, bị núi lửa rồi chết chung với dân bản xứ. 23:30

2. thuận duyên.

[27/03/2023 - 08:02 - dieulienhoa67]

Đợt cháy rừng ở California vừa rồi có nhiều du khách, người ta kể có anh chàng bị liên tục 6 nạn thiên tai ở 6 quốc gia khác nhau mà 0 chết. Rồi có vụ tsunami, sóng thần, núi lửa, động đất, Tornado, hurricane, sink-hole, cho nên 0 cần đã từng cùng làm, miễn là nghiệp giống nhau, thời quả trở như nhau, cộng thêm có quá nhiều điểm đồng, càng nhiều điểm đồng thì cơ hội gặp nhau trả nghiệp càng lớn. Có khi trước lúc gặp nạn 1 ngày vẫn xa lạ. 1 chuyện nữa là đứa con bị tai nạn, bị bệnh, người 0 bết Đạo, chỉ biết đắng là đắng, ngọt là ngọt, vui là vui, buồn là buồn, hên là hên, xui là xui. Người biết Đạo phải hiểu thế này: Nhiều khi chuyện xấu này là duyên cho 1 việc tốt khác. Vd mình lấy nhầm chồng vũ phu nên sớm chia tay >> thành single mom >> sau khi con vào đại học, mình dành hết cho Phật pháp, cuối đời mình thành 1 hành giả cực kỳ ngon lành, giỏi giáo lý, học thiền thuần thành. Phải cảm ơn anh chồng vũ phu đó. Còn nếu vợ chồng hạnh phúc chăn êm nệm ấm vui vẻ thì 90t vẫn còn bị gia đình trói buộc. Tôi tu học thì có những người hộ trì. 1 ngày tôi phát hiện ra họ có vấn đề trục trặc, Tôi tìm cách tránh ngay. Cô qua chỗ khác hộ trì và có 1 vấn đề lớn. Tôi có cảm giác như bị xe đụng hụt. Suýt nữa là game-over, sanh thiên. Lúc cô ấy rời đi, tôi chơi với, nhưng khi thấy cô sang chỗ khác hộ trì và gây chuyện lớn, tôi lại thấy mình quá may mắn. 27:12

[28/03/2023 - 10:47 - dieulienhoa67]

Ồ đời đôi khi chướng duyên cho chuyện này lại là thuận duyên cho cái khác.

Câu hỏi: bằng cách nào để biết mình đang trả nghiệp?

Biết để làm gì? Có phải mình gặp chuyện xui là đang trả nghiệp 0? 0 cần biết. Mình đang gặp problem, mình đi tìm 1 giải pháp. 0 được thì chịu, nếu thoát được thì coi như hên. Người Phật tử chỉ làm như vậy thôi.

Trong Tăng Chi nói có 3 thứ ngộ nhận cần tránh: 1. Chuyện gì cũng đổ thừa tiền nghiệp, là 1 cực đoan. 2. Chuyện gì cũng đổ là do 1 Đấng nào đó làm, an bài. 3. Cho rằng mọi chuyện là ngẫu nhiên, tự nhiên nó như vậy. Cả 3 suy nghĩ này, Phật dạy là 0 nên có.

Tại sao 0 nên đổ mọi chuyện là do nghiệp? Nếu nghĩ vậy thì chúng ta 0 có nỗ lực trong hiện tại. Vd tôi làm đầu bếp bị đứt tay, phải do nghiệp 0? 0! Cái gì cũng đổ do nghiệp thì tôi nhắm mắt cắt đại, kệ!!! Nghiệp tới thì mới đứt tay. Được 0? Ra đường lái xe, thích thì tôi tăng tốc, 0 thích tôi ngừng giữa đường, nhĩ là nghiệp tới thì tự nhiên nó chết, nghiệp 0 tới thì xe 15-18 bánh cán cũng 0 chết. Có nên làm như vậy 0? Có 1 bà, lãnh 1 ông chồng trời ơi đất hỡi, thường xuyên đánh đập, 0

LƯU Ý: BẢN NHÁP CHƯA HIỆU ĐÍNH – XIN TRÁNH IN ÁN PHỔ BIẾN

dám kêu cấp cứu, 0 dám kêu cảnh sát, sợ kêu chồng bị rắc rối, mà do đạo nghĩa VN. Cứ trung bình 3 ngày là bị 1 trận. Bạn bè hỏi thì nói do té.

[29/03/2023 - 08:37 - dieulienhoa67]

Câu hỏi: 1 điều thiện nhỏ cũng nên làm, 1 điều ác nhỏ cũng nên tránh. 1 chút hiện hữu trong Tam Giới này cũng 0 nên có. Là sao?

Dù mình có ở cõi nào cũng 0 nên có mà nên tu giải thoát càng sớm càng tốt. Tại sao mình thấy đời sống là quan trọng? Là vì mình thấy có cái gì đó ngọt ngào. Trong số Phật tử đến chùa, chỉ có 1% thấy đời sống này là vô nghĩa. Còn nếu bình tĩnh trả lời những câu sau đây: mình có mặt ở đời để làm gì? ăn - đi làm - có tiền sống - ăn - cuối tuần rủ bạn bè đến nhà party - shopping, làm vườn ... cứ vòng lặp như vậy trong hàng tỷ năm. Chúng sanh cao cấp họ sợ lỗi mòn, dù nó êm ái đi nữa, chúng sanh thấp cấp chỉ sợ khi bị cái gì đó nghịch ý như sanh ly tử biệt, đủ thứ khổ ghê gớm thì họ mới muốn chết quách cho rồi. Chúng sanh thượng thừa 0 sợ khổ rồi mới chán sống. Chỉ cần họ thấy sự lặp đi lặp lại, 2 con 1 hột thì ngán lắm rồi. Chúng ta thì chưa tới trình độ đó. Thật sự trong đời gặp người inh thương cũng vui, ở chỗ mình thích cũng vui, nhưng vì sao tôi sợ luân hồi? Vì hễ còn luân hồi thì còn khả năng bị đọa, khả năng xuống ở dưới cống, dưới hầm cầu rất lớn. Còn cơ hội được lên làm ông hoàng bà chúa, ở gần người mình thương / thích ... khả năng rất thấp.

Vì sao vậy?

Vì trong 1 ngày 24 giờ, trong tâm, trong bụng mình toàn nghĩ chuyện tào lao. 36:23

[30/03/2023 - 08:41 - dieulienhoa67]

Nghĩa là trong thiên hạ, mình cũng gặp người tào lao nhiều hơn. mình và thiên hạ cùng tào lao thì mình cũng chết theo tào lao.

Trong Kinh nói luân hồi có 4 cái đáng sợ: 1 là do thói quen nhiều đời, ác dễ làm hơn thiện. 2 là chính vì vậy mà bạn xấu dễ gặp hơn bạn lành. 3 là chính vì người xấu nhiều hơn người tốt nên người xúi dục ta nhiều hơn. 4 là do luân hồi quá nhiều kiếp nên cái ngu của ta dày hơn cái khôn.

Do vậy mà cái thiện nó khó hơn là cái ác. Ngồi nghe Pháp lâu lâu chán thì ngáp. Cho nên lâu lâu trong bài Pháp tôi chen vô mấy câu chuyện vui, chứ học Pháp là 0 có cười. Chọc cười họ 0 có sợ, 0 muốn tu.

Hỏi: Để người có 3. 1 là điều thiện nhỏ 0 muốn làm, điều ác nhỏ 0 muốn tránh và ...

- Ý nghĩa lớn 1 của đời sống là tìm thấy sự vô nghĩa trong đó.

Hỏi: xin giải thích linh tính hay giác quan thứ 6.

Cái này giải thích theo Abhidhamma. Có nhiều trường hợp xảy ra linh tính.

1 là do người đó có tính cả lo. 10 lần cả lo có 1 lần nó xảy ra thiết thể là mình cho rằng đó là linh tính. Việc này xảy ra chỉ là random.

2 là bình thường ta sống = tâm phóng dật lãng xăng. Khi là hành giả chúng ta sống = Chánh Niệm.

Lâu ngày mình có motion sensor rất là sensitive. Cảm giác rất nhạy. 0 cần thần thông, chỉ cần sống Chánh Niệm đến 1 lúc nào đó, mình dễ hiểu tâm người ngồi đối diện dễ hơn hồi xưa gặp mấy chục lần. Khi sống Chánh Niệm, khả năng đọc hiểu tâm người khác nó nhanh lắm, chẳng những vậy mà mình còn đọc trước sự cố sự kiện sắp xảy ra. 41:40

[31/03/2023 - 06:51 - dieulienhoa67]

Trong Kinh nói người tập thiền đề mục hơi thở mà tu tốt thì khi nhìn hơi thở của họ, họ thấy nó yếu. Và do tu qua nhiều năm nên có thể đoán biết ... cho nên mới có trường hợp mấy vị bên đông y họ để tay lên cái môi, bên Tây Y thì chỉ để ý cái số hơi thở nhanh chậm thôi, còn đông y họ theo dõi hơi thở có thể đoán hết lục phủ ngũ tạng bệnh, yếu nằm ở đâu. Phải đến 1 mức nào đó, khi có kinh nghiệm dày dặn, chỉ thấy mạch phù/tâm/sát là họ biết được nó sẽ ra sao. Người tu tập Chánh Niệm lâu ngày thì họ cũng có những cái nhạy mà ng bình thường 0 có. Những sự kiện sắp xảy ra họ có thể cảm thấy được. Đó là trường hợp thứ 2 của linh tính. trường hợp thứ 3 là đối với người giỏi suy luận. Chỉ cần thấy 1 vài dấu hiệu là biết nó sẽ diễn ra, và đúng là như vậy. Như vậy linh tính có nhiều trường hợp, 1 là random, 2 là do nội tâm người ấy bén nhạy, 3 là do suy luận hợp lý, 4 là

LƯU Ý: BẢN NHÁP CHƯA HIỆU ĐỊNH – XIN TRÁNH IN ẮN PHỔ BIẾN

trong Kinh gọi là , vd như con vịt lội thì phía trước nó là nước, chiếc thuyền đang đi tới thì nước rẽ ra, trong Kinh nói là khi 1 sự kiện lớn sắp xảy đến thì nó tác động lên tâm của mình. Điều này 0 phải luôn luôn xảy ra. Chỉ xảy ra trong 2 trường hợp: 1 là chuyện đó quá lớn ảnh hưởng đến nhiều người, 2 người này trong tiền kiếp từng có nội tâm nhẹ nhàng, từng tu tập thiền định nên bây giờ họ nhạy. Trong Kinh nói Đức Bồ Tát trước đêm thành Đạo thì có cảm thấy. Những trường hợp như vậy gọi là linh tính. 44:47

[01/04/2023 - 09:26 - dieulienhoa67]

Hỏi: Vậy linh tính đó mình có giải thích được 0?

Hoàn toàn được . Nói theo Abhidhamma là trường hợp 1. là random ngẫu nhiên thì 0 cần giải thích. 2 là linh tính do có Chánh Niệm. 0 có Chánh niệm thì những gì diễn ra trong thân, mình cũng 0 biết. Kh có Chánh niệm thì bén nhạy hơn, theo dõi thân tâm dễ dàng hơn. Vd khi bị mình, vừa chớm là tôi biết liền. Hoặc khi nơi thân có vấn đề gì đó là tôi biết liền. Còn khi tâm lăng xăng thì khi vui khi buồn, có khi tâm 0 biết. Đó là sức mạnh của niệm. Niệm mạnh thì dễ nhận ra những thay đổi nơi thân và tâm dù lớn hay nhỏ. Khi nghiệp sắp xảy đến, nó có những tác động lên thân và tâm. Người có Chánh Niệm sẽ sớm nhận ra những tác động đó, khả năng phát hiện ra sẽ nhạy hơn. Cái cuối cùng, người phước nhiều họ có tâm nhạy hơn người bình thường. Vì họ từng sống nhiều kiếp bằng tâm thiện nên mới nhiều phước. Trong tâm thiện thì có niệm trong đó. Nên nói theo Abhidhamma thì người có niệm. định và tuệ nhiều kiếp thì họ sẽ nhạy cảm, sensitive hơn người bình thường.

Hỏi: Xin Sư cho biết trường hợp ngài Hộ Nhẫn, ngài đi bát thì ngài có biết là hôm đó sẽ gặp tai nạn?

Nó y chang như vậy. Do ngài sống nhiều trong Chánh niệm nên Ngài cảm nhận hôm đó có gì đó bất ổn. Như chiếc thuyền đang đi tới thì cái sóng nó đi trước. Thì ở đây cũng vậy, 1 người có phước nhiều, mình cũng 0 loại trừ ngài có 1 thành tựu (chứng đắc) gì đó. Mình giảng theo khoa học nhưng còn 1 trường hợp là theo tâm linh nữa. Ngài có thành tựu gì đó hoặc là người sống Chánh niệm quá lâu ngày thì họ có sự nhạy cảm, kể nữa là có những vị (thiên) theo hộ trì họ, báo cho họ biết. Tôi cũng từng cảm nhận có chư thiên giúp đỡ. Là do việc tôi làm có ảnh hưởng đến, giúp được nhiều người nên có những chuyện rất lạ, tôi là 1 tu sỹ vô danh, 0 phải cao tăng, mà tôi huy động tài chánh cho thiền viện trong 1 thời gian kỷ lục. Trong khi tôi 0 hề đi xin, rất thụ động. Tôi chỉ giao cho những người chạy việc , chỉ thông báo thông tin ngắn gọn: đã tìm được đất như vậy mong bà con hỗ trợ. Số bà con hỗ trợ vào, nó là miracle. Đặc biệt nhất là ngày cuối cùng 1 người ở Hà Nội, tôi đã gặp lâu lắm rồi, nay 0 liên lạc nữa. Họ gọi cho tôi hỏi thiếu bao nhiêu, họ sẽ bao chót. 49:55

[03/04/2023 - 07:34 - dieulienhoa67]

Nếu có những vị vô hình nào đó thấy việc làm của tôi là đúng thì họ giúp. Lúc đó có nhiều người chống, họ hỏi sao 0 dồn tiền hỗ trợ cho mấy chùa đang cất. Tôi trả lời là tôi sợ chữ chùa. Cát xong là thành tài sản riêng. Kể nữa là hiện giờ 0 có cái chùa nào của PGVN mà có khả năng chứa 50 người hết. Nếu có đi nữa thì 0 đủ điều kiện yên tĩnh và đk sinh hoạt để làm thiền viện cho hành giả đến tu. Kiếm 0 ra, mà họ chống luôn, họ hỏi sao 0 dồn sức ủng hộ 2 chùa kia đang xây tại Miến. Vậy mà cuối cùng cũng thành. Tôi tin là có chư thiên hộ trợ nếu công việc đó tốt cho đại chúng. Có khi 0 khỏe, Tôi nguyện là nếu công việc này tốt cho đại chúng thì xin nhờ phước đại chúng giữ mạng này lại để tôi hoàn thành tâm nguyện. Và tôi qua khỏi, 0 còn đau nữa.

Nhiều khi tâm mình định còn yếu, còn bị khen chê ảnh hưởng, còn sợ này sợ kia, thì nói gì cái vụ cận tử còn run dữ nữa.

Nếu quý vị cho thấy quý vị là ng ham tu, thì tôi còn cố gắng, còn 0 thì rất phí thời gian.

Trong các bài giảng tôi muốn cho quý vị thấy sự sợ hãi. Bậc thượng căn thì bỏ đời đi tu là do thấy chán. Bậc hạ căn bỏ đời là do thấy sợ. 54:41

[04/04/2023 - 06:06 - dieulienhoa67]

Cái này là trong Kinh nói: Buổi đầu của Tuệ Quán là sợ. Qua cái sợ là cái chán. Hết chán mới tới hững hờ, 0 cần. Cái sợ đó là kinh hãi tuệ >> tuệ chán nản >> tuệ hững hờ. Duyên đến thì đến, duyên đi thì đi. Thời này thì phần nhiều là bậc hạ căn. Tu là phải sợ trước. 0 biết may hay rủi, mà năm 94-

LƯU Ý: BẢN NHÁP CHƯA HIỆU ĐỊNH – XIN TRÁNH IN ẮN PHỔ BIẾN

95 tôi đi cấp cứu, bị mê mấy lần do thiếu máu não. 1 lần ở ... tôi đi cấp cứu, bị đau. 1 lần nữa là tôi cấp cứu bên Đức. Tổng cộng mấy lần đó tôi có cảm giác cận tử rất lớn. Mình thấy lao xao lao xao, mà thờ 0 được, 0 biết chuyện gì đang xảy ra cho mình. Cảm giác đó rất dễ sợ, nhưng sau đó, nó cho tôi sự chuẩn bị. Tôi nghe lao xao mà 0 thấy gì: Sư ơi, bà thân đến thăm Sư nè. Sư ơi, cô 3, cô 7 nè, Sư biết 0?

1 lần khác ở ... tôi thuyết Pháp vừa xong, đang đi về Tịnh thất thì bị ngất, được chở vô bệnh viện... Cho con xin nhắc lại 1 lần nữa thôi, sẽ 0 nói nữa. Quý cô quý bà quý lady nào, ho hen sao con 0 biết, nhưng ghi âm lại thì thấy quý vị đó, Sư đang giảng thì ho hen, xì mũi khọt khẹt vào cái lời giảng Phật Pháp của ông Sư, khiến đại chúng đang chăm chú nghe giảng Phật Pháp thì phải nghe tiếng ho, tiếng xì mũi rột rẹt của quý cô quý bà. Cái đó gieo nghiệp thiện hay 0, quý cô học giáo lý đầy đủ, tự hồi quang phản chiếu nhé ạ. Thật kinh khủng. Xin cứ thuật lại cho quý vị ấy biết như vậy.

Lỡ có ho có xì mũi hắt hơi, vui lòng lấy khăn tay bịt lên mũi miệng để giảm thanh ạ.

Kể những chuyện đó để bà con thấy rằng đôi khi những chuyện thấy ghê gớm, nghịch duyên nghịch cảnh lại là duyên lành cho 1 chuyện khác. 0 ai có thể làm cho tôi thiết tha với Phật Pháp bằng những nghịch duyên đó. Nghe kể thiên đường địa ngục gì đó thì tôi tin, nhưng cái tác động đến tôi mãnh liệt là những nghịch duyên.

Ngày hôm nay, khả năng chịu đựng thị phi của tôi khá hơn trước. Lấy cái chết để mà đẩy áp lực của thị phi. 58:29

[05/04/2023 - 07:24 - dieulienhoa67]

Cái vụ vượt qua khen chê đó, rất giỏi. Khi nghĩ tới cái chết thì tất cả đều 0 đáng là gì, chứ 0 phải là sợ chết. Bây giờ mình quan tâm phần son, làm đẹp, nhưng tới 1 ngày mình sẽ thấy cái chết nó lớn chuyện 1 thì thị phi là chuyện bé xíu xiu. Lấy độc trị độc, tức là lấy ám ảnh cái chết mà trấn áp cái vụ thị phi. Sau đó mình tu 4 Niệm Xứ, quán chiếu tánh Không, mọi thứ đều là ảo, 0 sợ chết. Nhưng cái ông nào rẽ tiền 3 xu mình đẹp trước, cái khó đẹp sau. Chữa diarrhea trước rồi chữa ung thư sau. Hỏi lượm được tiền trên đường? Có thêm tiền cúng dường từ thiện hồi hướng cho ng làm rớt. Tuy là biện hộ nhưng nghĩ vậy cho thoải mái.

Có 1 ông 70t kết hôn với 1 cô 23t, lấy 30kUSD để đem qua đây. Bạn bè xì xào đàm tiếu. Ông nói là tôi làm từ thiện. Cô ấy muốn cứu cuộc đời cô ấy và gia đình. Tôi giúp làm từ thiện. thứ 2. 30kUSD đó tôi lấy giúp trẻ mồ côi. Mà tôi cũng mồ côi nên giữ xài. 1:02:07

[06/04/2023 - 07:29 - dieulienhoa67]

...

Nếu cuộc đời tôi có gặp được người bằng hay hơn tôi thì tôi rất là mừng, tôi có người để thảo luận bàn bạc, để hỏi nhiều chuyện được.

Hỏi: Giữa học Kinh Phật dạy và nghe các Thầy giảng thì cái nào tốt hơn?

Giống như hỏi chích thuốc với vô nước biển cái nào nên? Tùy trường hợp, tùy hoàn cảnh, tùy sở thích mà nên làm cái này hay cái kia. Nếu nói rõ ràng, theo tôi, các Phật Tử đều phải trải qua 1 khóa intensive như người Miến Điện.

Tôi nói việc này. Mỗi lần dâng cơm đến các vị Sayadaw, các vị ấy đọc ... nghĩa là ... VN mình khi mà trai Tăng cúng cơm, phải tác bạch rất dài ... mà 0 cần lắm. Quan trọng là điều ông Sư nói với mình. Trước hết vị Sư truyền thế này: PT chỉ cần nói: con xin thọ Tam Quy ngũ Giới. Con xin cúng dường chư Tăng. Do phước này, con xin chuyển phước này thành duyên đắc Nibbana. hết. Ở Miến Điện, cả trẻ con cũng hiểu. Người VN sang đó nếu được giải thích thì hiểu, 0 thì 0 hiểu.

Cô hỏi thì tôi trả lời. Nếu rõ ràng thì minimum PT cần dự 1 lớp intensive như bên Miến Điện, còn được thì càng nhiều càng tốt. Nếu 0 có điều kiện thì Thầy nào về giảng cứ vô nghe. Cái tang thương 1 là PT 0 có trình độ PG.

Hỏi: Sư cho biết nội dung lớp giáo lý intensive.

Là học kỹ những gì tôi giảng trong 14 ngày vừa qua. Có ghi chép kỹ càng. 1:08:44

[07/04/2023 - 05:48 - dieulienhoa67]

LƯU Ý: BẢN NHÁP CHƯA HIỆU ĐÍNH – XIN TRÁNH IN ÁN PHỔ BIẾN

Còn nếu giảng kiểu chung chung là general.

Hỏi: Con 0 biết sao, khi dâng thức ăn cho 1 vị Sư, con cảm thấy dị ứng vì phải dâng từng miếng từng miếng. Tay con 0 khỏe.

- Thời Phật thì 0 có vụ đó. Hôm nay ta theo lệ mà 0 theo luật, theo tổ mà 0 theo Phật. Chuyện dâng từng món có duyên sự như thế này. Thời Đức Phật, có 1 vị Tỳ Kheo đến nhà cư sỹ, họ dâng thức ăn. Ngài đang ngồi họ bỏ thức ăn vô bát xong xuôi rồi. Họ mới đem 1 đĩa thức ăn khác để kê bên nữa. Ngài nghĩ là dâng cho Ngài nên dùng luôn. Khi trở ra thấy mất cái đĩa, họ mới nói xa gần kiểu là sao ầu quá vậy. Rồi họ đem chuyện này nói cho người khác rằng vị Sư 0 giữ ý. Chuyện đến tai Phật, Phật mới dạy rằng: từ nay trở về sau, Tỳ Kheo chỉ nên ăn những gì mà người ta đưa tận tay.

- Dâng tận tay có nghĩa là nếu họ cho 1 món thì 0 cần phải lễ mễ, kẻ thì chạm vô, kẻ thì vịn vô, đó là mê tín. Chỉ cần có động tác gì đó, dâng chư Tăng là đủ rồi. Để tránh chuyện hiểu lầm kia. Nên Phật dạy rằng phải đợi người ta đưa/dâng tận tay, nhưng 0 có nghĩa là lễ mễ như mình bây giờ.

- Tại sao có chuyện dâng từng món? Là đời sau bày ra. Các vị A Tỳ Đàm, trong đó nói việc gì mình có tác ý càng nhiều thì phước càng mạnh. Nếu dâng nguyên mâm có 80 món thì chỉ dâng 1 lần, còn chia ra dâng nhiều lần cho phước nó nhiều. Những vị bên VN học A Tỳ Đàm có thể hiểu như vậy. Có số tiền 500k, 600k gì đó, họ đổi ra tiền nhỏ dâng từng chút chút vậy, cho phước nó nhiều. Như vậy là thứ 1, do Luật Tỳ Kheo là phải dâng, thứ 2 là do cái vụ tác ý, thứ 3 là do , PT VN thì 0 có, nhưng PT Miến, Miên, Lào, Thái thì có, đó là VN, bữa nay chiên cơm, tôi là thí chủ thì 99% thức ăn trên bàn là của tôi. Nhưng Miên Lào Thái Miến 0 có vậy. Bữa nay tôi xin cúng dường nhưng mà PT đi chùa nhiều lắm nên họ cũng cúng dường, mỗi người 1 ít. Thế là A dâng 1 mâm xong rồi, nhưng lát sau, a, b, c, d ... mang vô từng món nhỏ như vậy để dâng. Từ xa nhìn vào thấy tưởng là họ dâng từng món, nhưng 0 phải vậy. Điều đó vô tình trở thành bài học sai lầm cho nhiều thế hệ. Họ nghĩ rằng dâng từng món là phước nhiều, thứ 2 là thấy người ta mỗi người mang từng chén nhỏ vào dâng.

Tóm lại tôi xin chịu trách nhiệm tuyên bố như sau: cái chuyện mà dâng lắt nhắt như vậy tuyệt đối 0 có trong Tạng Luật của Đức Phật. Tạng Luật của Đức Phật rất thông minh và cực kỳ khoa học. Ngài chỉ đưa ra những chế giới khi cần thiết.

Vd Phật dạy Tỳ Kheo 0 được chạm vào người nữ. Chứ 0 có bày ra chuyện đưa ra tấm vải, cúng gì thì để lên đó rồi ông Sư kéo vào, nó kỳ lắm. Phật dạy 0 đụng thì chỉ cần 0 đụng là được rồi, 0 cần làm lố.

Cái tôi sợ nhất là lối mòn. Có những cái là lối là bậy mà cứ lập đi lập lại. Vd như Ngày 2 buổi công phu, nguyên 1 thời kinh mà chỉ đọc Ân Đức Tam Bảo, đức Như Lai thắng Ma Vương, Dạ Xoa ... ngày nào cũng vậy, 0 hề có nội dung tu học, toàn là khẩn nguyện tha lực không. Trong khi có những bài kinh nội dung tu học quá hay lại 0 đụng tới vì dị ứng hay 0 hiểu gì đó. Người trí thức vào chùa nghe ụng hoặc là cầm quyển sách lên đọc bản dịch thì sẽ nghĩ như thế nào? Trong khi Phật Thích Ca Mâu Ni trí tuệ vô song. 1:17:58

[08/04/2023 - 05:41 - dieulienhoa67]

Mới để lại Giáo Lý như thế này. Rất lạ, mà bao nhiêu thế hệ cứ con đường cũ đi hoài. Các Phật tử cứ tự hào tôi là Phật tử của Ngài này Ngài kia mà 0 1 lần nhìn lại con đường cũ kỹ đang đi. Vì ngày xưa khi mới về, bà con VN quá sơ cơ nên các Ngài phải dùng các phương tiện đó. Ngày nay bà con PT biết Đạo nhiều rồi, phải cho họ học Giáo Lý chứ. Đàng này cứ theo lối mòn cũ hoài. Gặp ông Sư cũng quỳ mọp rồi dâng từng món từng món. Rồi gặp ông Sư 0 học nhiều, cứ 1 ngày tụng 2 thời Kinh, PT lâu lâu mời ăn tân gia, thôi nôi đầy tháng cầu an cầu siêu. Tu mấy chục năm cũng có bao nhiêu đó. Ngày 2 buổi công phu, giáo lý 0 cần biết nhiều, lâu lâu PT mời thuyết pháp thì ... , lựa mấy đề tài an toàn, bố thí niệm Phật, làm phước, ... còn PT nghe xong cái gì cũng sadhu như 1 lối mòn. Có góp ý thì lại nói là Sư trẻ, Sư nhỏ, 0 nên phê phán thành trì linh thiêng của những vị tu lâu năm. Ví như vua Hùng Vương dựng nước, nhưng mình thấy cái gì hay thì học, cái gì 0 hay phải chỉnh cho hợp lý chứ.

LƯU Ý: BẢN NHÁP CHƯA HIỆU ĐỊNH – XIN TRÁNH IN ẤN PHỔ BIẾN

Trong Kinh Đức Phật đưa ra quan điểm rất sáng suốt: này các Tỳ Kheo, điều nào Ta chưa cấm, hay chưa cho phép, nếu xét thấy nó 0 hợp lý thì đừng chạm vào, nếu xét thấy lợi, 0 có hại thì các người được phép. Đq85c bệ như vậy, sáng suốt như vậy. 1:21:37

[10/04/2023 - 06:44 - dieulienhoa67]

Đòi sau đệ tử 0 dám đọc những bài Kinh thông minh đó. Nếu dám đọc thì PG 0 có tệ như bây giờ. Trong Kinh có những đoạn như vậy, tôi cho quý vị đọc: Mahāvādesadhamma, vd như đi máy bay, đi xe hơi, đòi Phật 0 có 2 chuyện đó. Nhưng nếu 2 phương tiện đó hỗ trợ cho Phật sự, cho việc đi lại tu học thì OK. Còn những cái thời nay có mà thời Ngài 0 có nên Ngài 0 cấm hay cho phép nhưng xét thấy 0 phù hợp, 0 có lợi, vd như ông Sư chạy xe máy 1000 phân khối có nên 0?

Hỏi: Luật nhà Sư 0 được cầm tiền.

Đó là 1 chuyện tế nhị. Tôi nói vắn tắt. Trong luật 0 hề có chuyện cấm cầm tiền. Trong pali có câu thế này: Tỳ Kheo 0 được sở hữu bảo thạch, quý kim. Tại sao Phật cấm? Phật cấm ăn chiều 0 phải do thức ăn chiều có thuốc độc, là rắn hổ, 0 phải. Mà do 1. nhu cầu sinh học. 1 ngày ăn đàng hoàng thì 1 buổi là đủ rồi. 2. ăn chiều làm mất thời gian. 3. hại sức khỏe. 4. Bỏ 1 buổi mình bớt được nhiều hệ lụy liên quan. Khoa học chứng minh là sau 7g tối thì nên để bụng trống. Người châu Âu hay Mỹ mà ăn uống healthy, buổi chiều họ chỉ ăn nhẹ. Người Châu á có khi ăn chiều rất nặng. Khi hiểu như vậy thì mình hiểu vì sao Phật cấm ăn chiều.

Giữ tiền cũng y chang như vậy. Tiền 0 phải là chất độc, lựu đạn. Mà tại sao Ngài cấm? Ngài 0 muốn Tỳ Kheo tích lũy tài sản sở hữu cá nhân. Khi cho giữ 1 ít >> giữ hơi nhiều >> giữ thật nhiều >> thành đại gia.

Có 1 vị Hòa Thượng Thái Lan, sau khi chết, người ta thấy dưới giường của Ngài có khoảng 1 triệu USD tiền mặt. 1:28:13

Ghi chép hoàn tất.